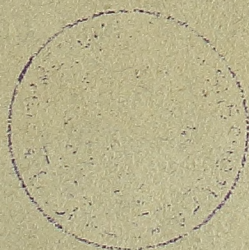
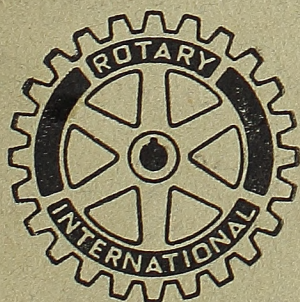

186

JUGOSLOVENSKI ROTAR

BEOGRAD 1933

С А Д Р Ж А Ј:

Uvodna reč	стр. 1
<i>Edo Marković</i>	
Svijetu na vidjelo!	„ 2
<i>Dr. Milan Štojađinović</i>	
Prvo писмо гувернера 77 дистрикта	„ 3
<i>Dr. Voja Kujundžić</i>	
Pavle Haris — roditelj rotarstva	„ 5
Novi i past-president R. I.	„ 6
<i>Dr. Rudolf Andrejka</i>	
O Bledskim duhovima	„ 7
<i>Арнон Рожански</i>	
Прибредни разбој Палестине	„ 9
Život u klubovima R. I. u Jugoslaviji	„ 11
Život R. I. izvan Jugoslavije	„ 16

Садржај за 1933 год.

Инж. Алауповић Радован:	„Историја Ротарства у Југославији“ (оснивање клуба у Загребу)	Бр. III стр. 19
Андреја Др. Рудолф:	„О Бледским духовима“	I „ 7
Блер Фиш:	„Whatiknow about Jugoslavia“	II „ 4
Бранковић Ј. Дамјан:	„Ротарство и Слободно Зидарство“	IV „ 18
Виктор Цар-Емин:	„Историја Ротарства у Југославији“	VI „ 14
Живановић Стеван:	„О међународном језику“	III „ 16
Кнежевић Рудолф:	„Историја Ротарства у Југославији“ (оснивање Р. К. у Осјеку)	IV „ 20
Кујунџић Др. Војислав:	„Павле Харис — родитељ Ротарства“	I „ 5
„ „ „	„Нови претседник Р. И. Џон Нелсон“	I „ 6
„ „ „	„Паст президент Р. И. Клитон П. Андерсон“	I „ 6
„ „ „	„Историја Ротарства у Југославији“ (оснивање клуба у Београду)	II „ 6
„ „ „	„Једно ротарско дело“	IV „ 18
Марковић Едо:	„Свијегу на видело“	I „ 3
Монбланац Др. В.:	„Лозанска конференција Ротара за Европу, Африку и Малу Азију“	III „ 3
Манојловић Мита:	„Rotary Camp D'Avignon 1933 g.“	VI „ 12
Нелсон Џон:	„Однос Ротарства према држави“	VI „ 3
Остовић Павле.	„Иван Мештровић“	VI „ 6
Пеливановић Ст.:	„Мала Антанта“	V „ 3
„ „ „	„Пакт Мале Антанта“	VI „ 9
Петковић Др. Влада:	„Стоби“	IV „ 13
Петровић Др. Бранко:	„Историја Ротарства у Југославији (оснивање клуба у Новом Саду)	V „ 10
Рожански Арнон:	„Привредни развој Палестине“	I „ 9
Стојадиновић Др. Милан:	„Поздравно писмо Гувернера“	I „ 1
„ „ „	„Прво писмо Гувернера 77 рот. дистрикта“	I „ 1
„ „ „	„Друго писмо „ „ „ „ „	II „ 1
„ „ „	„Треће писмо „ „ „ „ „	III „ 1
„ „ „	„Четврто писмо „ „ „ „ „	IV „ 1
„ „ „	„Пето писмо „ „ „ „ „	V „ 1
„ „ „	„Шесто писмо „ „ „ „ „	VI „ 1
Стојановић Ј. М.;	„Бугарски привредници у Југославији	III „ 22
Сондермајер Тадија:	„Ваздушна опасност“	V „ 6
* * *	„Нова Управа“	II „ 8
„ „ „	„Ротарски покрет у Југославији“	IV „ 3
„ „ „	„И ротарске финансије осећају општу кризу“	V „ 12
„ „ „	„Присуствовање на клупским седницама“	V „ 13
„ „ „	„И Дубровник — Бисер Јадрана — основао је свој Ротари клуб“	VI „ 16
„ „ „	„Присуствовање клупским седницама“ (за месец јули и август)	VI „ 19
„ „ „	„Пораст броја ротари клубова у Европи, Северној Америци и Малој Азији од 1925 г. до 1933 г.“	VI „ 19

1934 г.

Алауповић Радован, инж.:	„Загреб зове“	Бр. IV стр.	2
Боначи Др. Иван:	„Историја ротарства у Југославији“ (оснивање клупа у Сплиту)	III	11
Валкер М. Бенсон:	„Џон Нелсон, Претседник Р. И.“	III	7
В. В.:	„Оснивање Ротари клуба у Земуну“	II	13
Јаковчић Др. Дионизије:	„Криза поморства“	I	8
Крејчи Др. Виљем:	„Мировно дело Рдечега Крижа“	II	15
К. Др. В.:	„Женско Ротарство“	III	13
Кандиоти:	„L'Argentine“	IV	10
Коен Стеван:	„Са Гувернером у посетама“	IV	15
Лоргер М. Алф.:	„Историја Ротарства у Југославији“ (постанак и развој Р. К. Љубљана)	II	11
Нелсон Џон:	„Напредак Ротарства“	IV	3
Павловић Др. Милош:	„Историја Ротарства у Југославији (оснивање клуба у Суботици)“	I	13
Пеливановић Ст.:	Делатност руске емиграције код нас	V-VI	72
Подуже Др. Жоже:	„29 Годишњице Ротарства“	IV	12
Пржић Др. Илија:	„Ротари у Хашкој Академији“	II	9
Роголић Јован, инж.:	„Вештачка киша“	I	15
Ружић Др. Виктор:	„Криза поморства“	I	3
Соколовић М. М.:	„Криза поморства“	I	5
Стојадиновић Др. Милан:	„Седмо писмо Гувернера 77 дистрикта“	Бр. I стр.	1
„ „ „	„Осмо „ „ „ „ „	II	1
„ „ „	„Девето „ „ „ „ „	III	1
„ „ „	„Десето „ „ „ „ „	IV	1
„ „ „	„XI и XII писмо „ „ „ „ „	V-VI	1
Харис Павле:	„Пут којим сам ишао“	II	3
* * *	„Шта је Ротари Интернационал?“	I	12
„ „ „	„Нова управа Р. И.“	II	14
„ „ „	„Свечана инаугурација Р. К. у Бања Луци“	II	17
„ „ „	„Присуствовање клупским седницама“	II	20
„ „ „	„Загреб зове“	III	4
„ „ „	„Програм за дистрикtnу скупштину“	III	5
„ „ „	„Жалост Белгијских Ротара“	III	14
„ „ „	„Петогодишњица Р. К. Загреб“	III	15
„ „ „	„Присуствовање на клупским седницама“ (извештај за месец фебруар 1934) г.	III	18
„ „ „	„Присуствовање на клупским седницама“ (извештај за месец фебруар 1934) г.	III	19
„ „ „	„Наредне ротарске манифестације“	III	20
„ „ „	„Кратко житије Џона Нелсона“	IV	4
„ „ „	„Велики ротарски састанци у Загребу“ од 13 до 15 априла 1934 г.	IV	5
„ „ „	„Наредне ротарске манифестације“	IV	18

Бр. I из 1933 год.

Стојадиновић Др. Милан:	„Уводна реч“	стр.	1
Марковић Едо:	„Свијету на видело“	„	2
Стојадиновић Др. Милан:	„I писмо гувернера претседницима и тајниц. Р. К.“	„	3
Кујунџић Др. Војислав:	„Павле Харис — Родитељ Ротарства“	„	5
„ „ „	„Нови Претседник Р. И.“	„	6
„ „ „	„Past-president R. I. Clinton Anderson“	„	7
Рудолф Др. Андрејка	„О бледским Духовима“	„	6
Рожански Арман:	„Привредни развој Палестине“	„	9
„ „ „	Од 11—16 стране „Живот Ротари Клубова“		

Бр. II из 1933 год.

Стојадиновић Др. Милан:	„Друго писмо гувернера 77 дистрикта претседницима и тајницима Р. К.“		1
* * *	„Nova uprava R. I.“		3

	Страна
Blair Fische W. W.	„What i know About Yugoslavia“ „ 5
Кујунџић Др. Војислав:	„Историја Ротарства у Југославији“ „ 5
Михаиловић Др. Чеда:	„Ротарски покрет у Југославији“ „ 8
Пилиш Јосип:	„Како да поступа моје звање према својим на- мештеницима“ „ 9
	Бр. III из 1933 год.
Стојадиновић Др. Милан:	„Треће писмо гувернера 77 дистрикта претседни- цима и тајницима Р. К.“ „ 1
Монбланац Др. В.:	„Лозанска конференција ротара за Европу, Аме- рику и Малу Азију“ „ 3
Живановић Стеван:	„О међународном језику“ „ 16
Алауповић Радован, инж.:	„Историја Ротарства у Југославији“ „ 19
Стојановић Ј. М.:	„Бугарски привредници у Југославији“ „ 22
	Од 23—32 стр. „Живот Ротари Клубова“
	Бр. IV из 1933 год.
Стојадиновић Др. Милан:	„IV писмо гувернера претседницима и тајниц. Р. К.“ стр. 1
* * *	„Rotarski glasovi o ršenici“ „ 3
Бранковић Ј. Дамњан:	„Ротарство и Слободно Зидарство“ „ 10
Петковић Др. Влада:	„Стоби“ „ 13
Кујунџић Др. Војислав:	„Једно ротарско дело“ „ 18
Кнежевић Рудолф:	„Историја Ротарства у Југославији“ „ 20
	Од 22—32 стр. „Живот Ротари Клубова“.
	Бр. V из 1933 год.
Стојадиновић Др. Милан:	„V писмо гувернера претседницима и тајниц. Р. К.“ стр. 1
Пеливановић Ст.:	„Мала Антанта“ „ 3
Сондермајер Т.:	„Ваздушна опасност“ „ 6
Петровић Др. Бранко:	„Историја Ротарства у Југославији“ (Оснивање Р. К. Нови Сад) „ 10
* * *	„И ротарске финансије осећају општу кризу“ „ 12
”	„Prisustvovanje na klupskim sastancima“ „ 13
	Од 14—32 стр. „Живот Ротари Клубова“
	Бр. VI из 1933 год.
Стојадиновић Др. Милан:	„IV писмо гувернера 77 дистрикта претседин- ницима Р. К.“ стр. 1
Нелсон Џон:	„Однос Ротарства према држави“ „ 3
Ostović Pavle:	„Ivan Meštrović“ „ 6
Пеливановић Ст.:	„Пакт Мале Антанте“ „ 9
Манојловић Мита:	„Rotary camp d'Avrignon 1933 g.“ „ 12
Viktor Car-Emin:	„Istorija Rotarstva u Jugoslaviji“ (Osnivanje R. K. Sušak) „ 14
* * *	„И Дубровник Бисер Јадрана основао је свој клуб“ „ 16
* * *	„Prisustvovanje klupskim sednicama (za mesec juli i avgust)“ „ 19
* * *	„Porast broja rotary klubova u Evropi, Sev. Americi i Maloj Aziji od 1925—33. g.“ „ 19
	Од 20—32 стране „Живот ротари клубова“.
	Бр. I из 1934.
Stojadinović Dr. Milan:	„Sedmo pismo guvernera 77 distrikta pretsednicima i tajnicima R. C.“ стр. 1
Ružić Dr. Viktor:	„Križa pomorstva“ „ 3
Sokolović M. M.	„Križa pomorstva“ „ 5
Jakovčić Dr. Dionizije:	„Križa pomorstva“ „ 8
* * *	„Šta je rotary International“ „ 12
Др. Милош Павловић:	„Историја ротарства у Југославији“ (оснивање клуба у Суботици) „ 13
Roguljić Jovan, ing.:	„Veštačka kiša“ „ 15
	Бр. II из 1934.
Stojadinović Dr. Milan:	„Osmo pismo guvernera 77 distrikta pretsednicima i tajnicima R. C.“ стр. 1
Харис Павле:	„Пут којим сам ишао“ „ 3
* * *	„Nova uprava R. I.“ „ 4

Бр. VI, стр. 2

Krejči Dr. Viljem:	„Mirovno delo Rdečega Križa“	5
Пржић Др. Илија:	„Ротари у Хашкој Академији“	9
Lorger M. Alf:	„Istorija rotarstva u Jugoslaviji“ (postanak i razvoj R. C. Ljubljana)	11
В. В.	„Оснивање Ротари клуба у Земуну“	13
* * *	„Свечана инаугурација Р. К. у Бања Луци“	17
* * *	„Присуствовање клупским седницама“	20
	Од 21—32 стр. „Живот Ротари Клубова“	

Бр. III из 1934.

Стојадиновић Др. Милан:	„Девето писмо гувернера 77 дистрикта председницима и тајницима Р. К.“	стр. 1
* * *	„Zagreb zove“	4
* * *	„Програм за дистриктну скупштину“	5
Walker M. Beuson:	„John Nelson, predsednik R. I.“	7
Bonači Dr. Ivan:	„Istorija Rotarstva u Jugoslaviji“ (osnivanje kluba u Splitu)	11
К. Др. В.	„Женско ротарство“	13
* * *	„Žalost belgiskih rotara“	14
* * *	„Petogodišnjica R. C. Zagreb“	15
* * *	„Prisustvovanje na klupskim sednicama“ (izveštaj za mesec januar 1934)	18
* * *	„Prisustvovanje na klupskim sednicama“ (izveštaj za mesec februar 1934)	19
* * *	„Naredne rotarske manifestacije“	20
	Од 21—32 стр. „Живот ротари клубова“	

Бр. IV из 1934 год.

Stojadinović Dr. Milan:	„Deseto pismo guvernera 77 distrikta predsednicima i tajnicima R. C.“	1
Алауровић Радован, инг.:	„Zagreb zove“	2
Нелсон Џон:	„Напредак ротарства“	3
* * *	„Кратко житије Џона Нелсона“	4
* * *	„Програм дистриктне скупштине и конференције“	5
* * *	„Veliki rotarski sastanci u Zagrebu, od 13 do 15 aprila 1934 god.“	5
Kandioti:	„L'Argentine“	10
Poduje Dr. Jozo:	„29-to godišnjica rotarstva“	12
Коен Стеван:	„Са гувернером у посетама“	15
* * *	„Naredne rotarske manifestacije“	18
	Од 19—32 стр. „Живот ротари клубова“	

Број VI и VI из 1934 год.

Стојадиновић Др. Милан	„XI и XII писмо гувернера 77 д. председницима и тајницима II дистрикта	стр 1
* * *	„Скупштина и дистриктна конференција у Загребу“	3
Пеливановић Ст.	„Активност руске емиграције код нас“	72
* * *	„Посета гувернера Шибенику и Сплиту“	74
* * *	Живот Ротари клубова у Југославији	76-88
* * *	„Садржај за прво годиште	

Са овим садржајем, редакција „Југословенског Ротара“ дала је преглед објављених чланака и информација у току ротарске године 1933/34, прве године излажења „Ј. Р.“ као службеног органа гувернера 77 дистрикта.

Завршетком ове ротарске године, а према одлуци дистриктне конференције, досадашњи уредник, гувернер Д-р Милан Стојадиновић предао је редакцију новом гувернеру, Д-р В. Крејчију.

186

УНИВ. БИБЛИОТЕКА

И Бр. 68930

JUGOSLOVENSKI

ROTAR

IZLAZI SVAKOG 15-OG U MESECU

UREDNIK: Dr. MILAN STOJADINOVIĆ

GOD. I / 15 VII 1933 / BR. 1

GUVERNER 77, DISTRIKTA / KARA-

Cena 60 din. god., 5 din. broj

DJORDJEVA ULICA № 10/I BEOGRAD

Draga braćo rotari,

Na prvoj našoj distriktnoj konferenciji, maja meseca u Beogradu, jednoglasno je doneta rezolucija: „da se kao glasilo počne izdavati periodična publikacija pod naslovom: „Jugoslovenski Rotar“. Glavni urednik lista ima da bude guverner distrikta, a stalni dopisnici svi tajnici klubova“.

Izvršujući tu rezoluciju, ja danas objavljujem prvi broj „Jugoslovenskog Rotara“.

Moja je namera, da ovaj časopis bude pre svega čisto naš, t.j. rotarski. Dve osnovne rotarske ideje: služba drugome i međunarodni mir — imaju da budu stalno zastupane u našem listu. „Jugoslovenski Rotar“ ima, sem toga, da bude vesnik svih događaja u rotarstvu, pre svega u rotarstvu Jugoslavije, a zatim i u rotarstvu cele naše velike međunarodne zajednice. On ima da bude spona između jugoslovenskih rotara među sobom, kao i između njih i onih van naših granica. „Jugoslovenski Rotar“ najzad poslužiće i tom cilju, da velikom broju rotara uštedi čitanje stranih rotarskih časopisa ili „pisama“. Sve što je važnije objavljeno u rotarskoj literaturi, biće u našem listu zabeleženo.

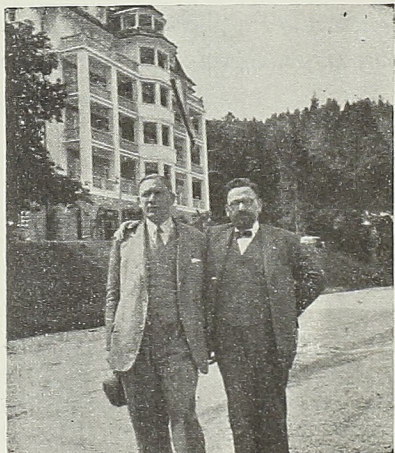
Prema tome, draga braćo, „Jugoslovenski Rotar“ čitaće mesto Vas, obaveštavaće Vas i održavaće Vas u duhovnoj vezi sa rotarstvom celoga sveta. On neće biti ponavljanje onoga, što se može naći u dnevnoj štampi ili u drugim nerotarskim časopisima. „Jugoslovenski Rotar“ donosiće poglavito one članke i beleške, koji imaju neposredne veze sa rotarskim pokretom. Članci van toga okvira mogu biti po izuzetku, ali u svakom slučaju pisani samo od rotara.

Nadam se, draga braćo rotari, da će ovaj program naići na Vašu saglasnost. Uspeh našeg lista zavisiće od pomoći, koju mi Vi svi pri ovom poslu budete ukazali. Želim, da ga Vi primite sa onom istom ljubavlju, sa kojom Vam ga ja danas predajem!

Sa srdačnim rotari pozdravom,

Dr. Milan Stojadinović
guverner 77. rotari distrikta.

Pozdrav predjašnjeg guvernera 77 distrikta „Jugoslovenskom Rotaru“.

R. Herrmann i E. Marković,
na Bledu.

Rotarski je pokret od prvih svojih početaka bio otvorena knjiga. Nikakova misterija ni tajne nijesu ga obavijale. Organizovan, na bazi zatvorenih klubova, po principu klasifikacija, koji omogućuju samo po jednom predstavniku izvjesnoga zvanja i zanimanja članstvo na jednom tačno limitiranom području — on površnom posmatraču daje utisak ekskluzivnosti i ograničene akcije u užem krugu. Međutim, djelovanje koje se vrši, u načelu, putem članova — rotara, s tendencijom da se njime prožme cio život radnoga područja kluba, neograničeno komuniciranje kluba s ostalim građanstvom i publicitet aktivnosti dovoljno dokazuju širinu rotarskoga pokreta, njegovu obuhvatnost, otvorenost i pristupačnost.

Ni rotarstvo u našoj zemlji nije se moglo očitovati prijekora, koji su mu se drugdje činili. Anacijalnost, vjerski indiferentizam i ekskluzivnost bile su zamjerke, koje su mu iznosili neupućeni. I za to se već zarana u redovima jugoslavenskih

rotara zapaža želja da stvore svoj organ, da pokažu javnosti, tko su i što su, da izadju svijetu na vidjelo! Zasluga je našeg novog guvernera *dra Milana Stojadinovića*, što se zaključak Prve distriktne konferencije jugoslovenskih rotara od 6. i 7. maja o. g. o izdavanju našega glasila tako brzo oživotvorio, što je gotovo na prvom koraku svoje službe zadovoljio prijeku potrebu našega distrikta.

I tako se početkom rotarske godine pojavljuje željno iščekivani naš organ, da bude nosilac rotarskih misli i ideala i ogledalo rada jugoslavenskih rotara.

Naše je glasilo organ pokreta koji je umio da okupi oko sebe ljude iz svih dijelova našega naroda i koji teži za tim, da im slije napore u skladan uspjeh; pokreta koji *voljnim* kooperiranjem dijelova izgrađuje cjelinu, u kome dijelovi jednako služe cjelini, kao i cjelina dijelovima; pokreta koji poštuje tradicije svih svojih učesnika i u duhu tolerancije podnosi najraznoličnija mišljenja; pokreta u kome se sloboda njegovih pristalica ograničava samo razumnom autodisciplinom njihovom. Služeći tome pokretu naš će organ, nužno, imati i sve *značajke* njegove i moći će da posluži primjerom, kako se u slobodi, podesnim metodima i taktom može da vrši proces ujedinjavanja i upravljanja nastojanja sviju — jednom cilju.

„Jugoslovenski rotar“ disaće duhom prijateljstva i drugarstva, na kojem počiva naše veliko bratstvo. On će nastojati da bude atraktivan — kao i pokret kome ima da služi — i da pokaže da je i u našoj zemlji moguće da se na poslu za opće dobro nadju najraznorodniji ljudi plemenitih težnja i dobre volje. I za to njegovu pojavu pozdravljamo iskrenom radosti i velikom nadom. Prigrlimo ga ljubavlju, svojstvenom rotarskoj zajednici i odnegujmo ga na njoj, da postane sve to bolji predstavnik naše uzvišene misli — pred svijetom.

Edo Marković.

ПРВО ПИСМО ГУВЕРНЕРА 77 РОТАРИ ДИСТРИКТА ПРЕТСЕДНИЦИМА И ТАЈНИЦИМА СВИХ КЛУБОВА

Београд, 10 јула 1933

1) Конгрес у Бостону потврдио је мој избор за гувернера 77 дистрикта.

2) Преузимајући дужност од брата Еда, желим, да моја прва реч буде упућена њему, да му пред свима Вама кажем хвала за све оно, што је у току 16 месеци његовог рада учинио за ротарски покрет у Југославији. На великој њиви ротарској брат Едо је повукао једну дубоку бразду и мени је особито пријатно, што на крају његове гувернерске ере могу да констатујем, да се брат Едо у сваком погледу показао на завидној висини и потпуно оправдао наде, које су у њега биле полагане. Ова констатација мени пада у толико пријатније, што сам ја баш био онај, који је у Е. А. С., на састанку у Ђенови, поднео кандидацију брата Еда. И ако брат Едо, по сили наших Статута, мора по истеку годишње периоде да напусти гувернерско место, нема сумње да ће он и даље заузимати једно од највиднијих места у нашем покрету и имати да игра значајне улоге у међународном ротарству. За 1933/34 он ће бити заменик нашег члана у Е. А. С.

3) Ако бацимо један ретроспективан поглед на ротарски покрет у нашој држави, видећемо, да је он растао са једним великим, правим јужњачким еланом. Од првих клубова у 1929 год. ево нас, после 4 године, већ на 15 клубова са 405 чланова. Има још неколико клубова у организацији. Мени се чини да после овог првог елана, после тако рећи, на јуриш освојених положаја, треба застати за један момент, утврдити и консолидовати заузете позиције. Ја под тим разумем ово: а) са новим оснивањима клубова не треба журити много, б) у свима постојећим клубовима извршити ревизију датих класификација, које нису свуда тачне, в) расправити на пријатељски начин односе са друговима, који сасвим ретко долазе на састанке, најбоље предлажући им да сами поднесу оставке; г) место брисаних чланова бирати одмах нове; д) у опште у свима клубовима повећати број чланова, водећи рачуна да се што пре попуне слободне класификације, а нарочито оне, које у нашем јавном и привредном животу играју извесну значајнију улогу. То су моје смернице и молим Вас, да у томе правцу одмах развијете своју делатност.

4) Регионална конференција ротара за Европу и Северну Африку одржаће се у Лозани 27, 28 и 29 августа. Неопходно је потребно, да се развије што већа агитација у свима клубовима за одлазак у Лозану. Тек на овим међународним скуповима добија се прави утисак о снази и о великом међународном значају ротарства. Сви су клубови о тој конференцији раније већ добили обавештења и формуларе за пријаве. Те пријаве треба сада још попунити и послати на означену адресу, да би одређени одбор имао благовремено све потребне податке за смештај учесника. Ниједан клуб из наше земље не би смео да буде непредстављен у Лозани! Само ћемо тако бар донекле оправдати наша два заустопна изостанка на конгресима (у Сиатлу и у

Бостону). На конгресу у Бечу 1931 били су наши клубови заступљени са 100%. У Лозани не сме нас такође бити никако испод 100%!

5) Пре састанка конференције у Лозани, одржаће се седнице Е. А. С., 24 августа. Пошто намеравам присуствовати тим седницама у име југословенских ротара, потребно је да ми се што пре доставе евенгуалне жеље појединих клубова у погледу рада Е. А. С.

6) Потребно је да ми секретари свих клубова одмах доставе — у колико то већ нису учинили — потпуне листе чланова, на енглеском језику, према стању од 1 јула т. г. С обзиром да ми немамо никакв Алманах, па је ове године изостао чак и мали календар брата Среће, сматрам да ће бити корисно, ако те листе објавимо и у нашем часопису. У овом погледу своју дужност је први извршио загребачки клуб. Према томе ова ће листа бити прва и објављена, и може згодно послужити за пример другима.

7) Благодарехи томе што су прва гувернерска писма, она од брата Еда, била довољно опширна, те су многе основне ствари из ротарства расправљене, а, с друге стране, благодарехи и томе, што сада имамо и свој часопис, који ће примити на себе велики део информација, које је досада морао гувернер у својим писмима да даје — моја гувернерска писма моћи ће стога да буду знатно краћа, више пословна, скоро у телеграфском стилу. Али зато молим браћу претседнике и секретаре, као моје прве и најближе сараднике, да обрате највећу пажњу на оно на шта им будем у тим писмима скренуо пажњу. Да би ова писма могла уредно излазити и бити штампана у нашем часопису „Југословенски Ротар“ потребно је, да ми се благовремено шаљу и они извештаји који треба да уђу у ова писма. То су н.пр. извештаји о фреквенцији. Неколико клубова нису ми ни до данас послали те извештаје за месец јуни!

Са срдачним ротари поздравом,

Др. Милан Стојадиновић
гувернер 77 дистрикта

PAVLE HARRIS

prvi je osetio potrebu jedne nove, univerzalne zajednice dobrih ljudi i stvorio je čudesnom voljom naše

ROTARSTVO

„Jugoslovenski Rotar“ smatra za svoju prvu dužnost da na početku izlaženja donese ovaj kratki životopis oca rotarstva

PAVLE HARRIS — RODITELJ ROTARSTVA

Za svoj osnutak i razvitak ima sveukupno Rotarstvo da zahvali Pavlu P. Harrisu, advokatu u Chicagu.

Pavle Harris rodio se 19 aprila 1868 u gradu Racin-u, države Wisconsin Sjed. Amer. Država. Narodne je škole svršio u mestu rođenja a više škole i universitet u Vermont-u. Pravni kurs je imao i završio ga 1891 na universitetu u Jovi. Iste godine u Jovi ušao je u svoju pravničku praksu. 1896 dobio je pravo prakse u državi Hlioniis-u kao pravobranilac i savetnik u pravnim pitanjima. Od tog doba je neprestano u Chicagu.

Po svršetku pravnog kursa 1891, on je utrošio idućih pet godina da vidi svet i da nauči poznavati društvo. Bio je zaposlen kao novinarski reporter dnevnih listova u San Francisku i Denveru, jahao i lutao po rančovima i obliastima divljih konja, brao pomoranče u južnoj Luisiani, trgovao sa mramorom, prokrstario Atlantik i tri puta bio u Evropi.

1896 on oseti da je dovoljno stekao praktičnoga znanja da bi mogao poslužiti svojim klientima i otvori tako svoju advokatsku kancelariju u Chicagu. Ovde nije imao ni prijatelja, ni srodnika. Svoje prve godine kao advokat zapamtio je Harris u obezhrabljenu i tegobama, koje su bile uvek tipične za početnike u njegovom pozivu. Imao je tada mnogo vremena za proučavanje okoline i razmišljaše mnogo o uslovima u životu i pozivu u jednom velikom gradu. 1905 kao rezultat tih njegovih studija i razmišljanja Pavle Harris je formulisao jednu definitivnu filozofiju o poslovnim odnosima. I jednog dana pozva trojicu svojih prijatelja (jednog štampara, prodavca uglja i krojača), a svako od njih beše zaposlen drugim zanimanjem i iznese i obrazloži im svoju teoriju. Ova četvorica bila su zametak Rotary-kluba u Chicagu.

Harrisova teorija sastojala se u stvaranju jednog velikog društva na čisto moralnim i etičkim principima. Pored uzajamnog upoznavanja i širenja prijateljstva, ovo bi društvo služilo prema spoljnjem svetu kao ugled poštenja i časnog rada na boljitku opštine i zajednice u kojoj su a preko njih za ceo narod i zemlju. On je uvideo da je pri promeni umnih i materialnih dobara moral posrnuo, pa je hteo ovim novim društvom da u celom poslovnom svetu podigne etičke principe na najviše mesto.

Propagandom Pavla Harrisa ova nova organizacija je dobila odjeka i u drugim gradovima u Sjedinjenim državama. Zahvaljujući vezama i poznanstvima stvoren je klub u San Francisku, New-Yorku i Bostonu. 1910 sa 16 klubova američkih osniva se Nacionalni Savez u Chicagu. Ovde se već javlja i vredna i neumorna ruka sekretara Chesley Perry-a, koji će ostati duša Rotarstva i do naših dana.

Širenjem klubova u Kanadi i preko Atlantika u Irsku (Dublin 1911) proširen je dotadašnji Savez na III godišnjem kongresu u Duluthu 1912 u međunarodni savez rotarskih klubova u Rotary International.

Harris je bio treći predsednik Rotary-kluba u Chicagu, prvi predsednik Narodnog Saveza i prvi predsednik Međunarodnog Saveza sviju rotary-klubova a posle tog doba ostao je kao počasni životni predsednik Rotary Internationala.

Dr. V. Kujundžić

NOVI PRETSEDNIK R. I.
JOHN NELSON

Ove godine održana je Svetska rotarska Konvencija u Bostonu, u prestonici Nove Engleske, one američke oblasti, koju su prvo engleski naseljenici stvorili.

Na Konvenciji izabran je za novog Pretsednika R. I., za godinu 1933—1934, John Nelson. Rodjen u Ontariu u Kaliforniji dobio je prvo vaspitanje u mestu rođenja. Docije je prešao u British-Kolumbiju i odao se novinarstvu. Tu je bio izdavač nekoliko odličnih žurnala. Danas je viši nadzornik odeljenja javnih poslova jednog Osiguravajućeg društva u Kanadi. John Nelson je bio jedan od izdavača McLean-ovog magazina i radio je na „Black-woods“, „World-work“ u drugim magazinima. Autor je „Kanadskih provincija, njenih politika i problema“, što je bilo štampano 1922. Dva puta je bio naimenovan kao delegat za Imperialni novinarski Kongres u Londonu i u Kanadi. Dve godine je bio član Instituta za stvari Tihog okeana u Honolulu. Počasni je sekretar Kanadskog instituta za međunarodne poslove i aktivni direktor I. M. C. A.

John Nelson je postao član Rotary-kluba u Vancouveru (Wash.) 1917 i pretседnik njegov 1923. Po svom preseljenju u Kanadu posle dve godine postao je član R. K. u Montrealu a za dve naredne godine je bio član Kanadskog savetodavnog odbora (Canadian Advisory Committee). Godine 1929—1930 bio je guverner 28. distrikta. Godine 1930—1931 bio je pretседnik International Service-Committee. Godine 1931—1932 bio je treći potpretседnik Rotary International i pretседnik Odbora Aims i Objekts za 1932—1933.

Tako je John Nelson, novi Pretседnik naše moćne rotarske organizacije prošao sve stupnje redom od redovnog člana preko pretседnika kluba, guvernera distrikta do najvišeg.

PAST-PRESIDENT R. I.
CLINTON P. ANDERSON

Godine 1932 na održanoj Konvenciji sveopšteg Rotarstva u najvećem gradu države Washington, u Seal-u bio je izabran za pretседnika R. I. Clinton P. Anderson. Izborom novog pretседnika, prema pravilima da se svake godine bira nov pretседnik, pretседnik Anderson je postao Past-president R. I. t.j. stari (nepospodno bivši) pretседnik sa svima pravima u Centralnoj upravi.

Clinton P. Anderson rodio se u Center-Vill-u, država Južna Dakota S.A.D. 23-X-1895. Školsko vaspitanje je dobio u dakotskom Wesleyan i na Michigan-Universitetu. Ušao u novinarstvo u Mitchell-u (Južna Dakota) 1916 i jednu godinu docije usled nesrećnog slučaja poremeti svoje zdravlje i bi primoran da se skloni na Jugo-zapad. Njegov energičan temperament pobedi zlo i posle nekoliko godina vidimo ga da se opet bavi novinarstvom u Albuguerque-u (Novi Mexiko). Ovde je bio za malo vodeći izdavač Jutarnjeg lista pa i to napusti da bi mogao da posećuje Socialnu školu u New-Yorku. Vrativši se na Jugo-zapad bude primljen u jednu Novomexičku banku gde je i danas zaposlen kao blagajnik.

1919 je godine bio izabran u Rotary klub u Albukuerque-u i bio pomoćni sekretar iduće godine. Druge godine bio je pretседnik odbora za vaspitanje a opet druge pretседnik odbora za dečje ustanove. Dve godine je bio klupski sekretar i tako je ušao u pretседništvo. 1926 bio je izabran za guvernera 42. distrikta R. I. i posle službovanja kao član međunarodne Centrale bude na Čikaškoj konvenciji izabran za trećeg potpretседnika R. I. 1930—1931. Bio je član odbora za klasifikacije R. I. 1928—1929. i pretседnik odbora za rotarski magazin 1931—1932 a na konvenciji 1932 bio je bez kontra kandidata izabran za pretседnika R. I. K.

V. K.

Grupa učesnika na medjudistriktnoj konferenciji na Bledu

U filijali Zadrúžne gospodarske banke na Bledu, preko puta Hotela Toplice, u nedelju 4 juna već rano ujutro vrlo je živo. Tu je centralna kancelarija ljubljanskog Rotary kluba, koji je prema rešenju guvernera čehoslovačkog, nemačko-austrijskog i jugoslovenskog distrikta, organizovao za Duhove medjudistriktni prijateljski sastanak rotara ovih distrikata na Bledu. Rotari, koji se mogu odmah prepoznati zbog njihovog medjunarodnog znaka i još naročito zbog velike okrugle žuto-modre plakete, koju su primili kao izletnu značku u kancelariji, dolaze i odlaze, svaki sa oznakom svoga hotela, svaki sa veselim i zadovoljnim licem, jer organizacija, koju vodi generalštab Ljubljanaca, koji se sastoji iz brata Agnola i Hribara, funkcioniše skoro bez pogreške.

Već u subotu 3 juna, stigli su mnogi rotari na Bled, naročito Česi i Jugosloveni, dok je Nemačka izostala, a Austrija je, zastupljena po svojim klubovima Celovec i Beljak, došla prosto preko planina automobilom, i to u nedelju baš pred meeting. U hotelu Toplice bilo je ove večeri vrlo veselo i medjusobno upoznavanje trajalo je duboko u noć, odnosno zapravo do jutra.

Bled se smeška kao mlada, svugde sveže alpsko zelenilo, i to toplo sunce, koje sve oživljava. Bled je u počast rotarima u barjacima i sa Zdraviliškog doma, u kojem će biti meeting u 11 sati, leprše barjaci Čehoslovačke, Austrije i Jugoslavije. Sa obadve crkve, t.j. sa lepe župne crkve ispod Grada i sa Bogorodičine crkve na ostrvu, čuje se skladno naročito slovenačko zvonjenje, koje poziva svet da prisustvuje službi.

U Zdraviliškom domu skupilo se u 11 sati blizu 200 rotara, njihovih dama i uvedenih gostiju. Pretsednik ljubljanskog Rotary kluba, brat dr. Viljem Krejči, otvara meeting i srdačno pozdravlja sve prisutne. Njegov govor svršava pri opštem pljeskanju u apoteozi opšte čovečanske misli. Za njim govore guverner čehoslovačkog distrikta, brat Rudolf Herrmann. Njegova elegantna pojava, njegovo jasno izražavanje i njegovo prefinjeno prikazivanje misli, odmah osvajaju simpatiju svih prisutnih. Nemačko-austrijski distrikt i njegov odsutni guverner Prinzhorn, zastupljeni su od

profesora Lange-a iz Beljaka, koji se izražava snažnim živahno aklamiranim rečima. Lepi meeting zaključen je govorom jugoslovenskog guvernera brata Ede Markovića, koji izražava na češkom, nemačkom i na našem jeziku svoju i široku temu o ciljevima i svrhama rotarstva.

*

Na kraju ručka dolaze pozdravi i govori, koji kulminiraju u temperamentnom govoru predsednika praškog Rotary kluba dr. Slemra, koji je u vezi sa predavanjem znakova i darova ovde zastupljenih čehoslovačkih klubova. Predsednik dr. Krejči, čiji otac je bio poreklom Čeh, zahvaljivao se, ganut do suza, kad mu je predat dar Rotary klub Tabor, rodnog mesta njegovog oca. Još ima govora, kao naročito ljubazni govor predsednika celovačkog Rotary kluba, a već opominje odbor reditelja, da treba razgledati divnu klisuru Vintgar i čuveni Šum kraj Zasipa. Većina učesnika polazi autobusima na taj izlet i vraća se sa njega posle 6 sati, vidljivo zadovoljna. Prema tome ima dosta vremena, da se dame pripreme za svečanu večeru u Park Hotelu, dok su neka gospoda zakasnili, jer su u domaćoj gostionici u Zasipu pokušali pravu kranjsku kapljicu, rubinasto crveni cviček.

U elegantnim odeljenim prostorima velikog blebskog etablismana Kazine, koji je sastavni deo Park Hotela, je animirana večera okupila čitavo rotarstvo, koje se nalazilo na Bledu, a još animiranija bila je igranka, prilikom koje su se sve više i više utvrdjivale prijateljske veze. Ovde se zaista videlo, kako približava i spaja plemenita rotarska misao u praksi ljude različnih narodnosti i poziva u jednu ljubaznu celinu. Radosno raspoloženje je sve rastilo i u 2 sata noću su rotari već zauzeli čitavu salu velikim stolom, koji se sastojao iz nekih 15 malih stolova.

Učešće čehoslovačkih klubova na tom meetingu bilo je upravo rekordno, a vrlo dobro je bilo i učešće Jugoslovena. Austrijski deo nemačko-austrijskog distrikta bio je zastupljen samo sa 2 kluba, a ta dva kluba došla su vrlo jakim brojem. Brat Stipanović iz Splita spasao je u poslednjem momentu čast svoga kluba, došao je upravo u nedelju na meeting, a morao je već uveče da podje. Brat dr. Besarović, predstavnik Sarajeva, došao je iz Beča, gde je bio na kongresu međunarodne Trgovačke komore, tek u ponedeljak, kad su učesnici kongresa već otišli na razne izlete. U utorak, kad je bio rotarski kongres na Bledu svršen, prestalo je i lepo vreme, i sve do danas neće da se vraća. Sve izgleda, da sveti Petar, koji upravlja sa nebesa vremenom, mnogo vole rotare. A zašto i ne bi, kad su to sasvim zgodni ljudi!?

Dr. Rudolf Andrejka

Kažite 6 ciljeva rotarskih?

1° Nastojavati i potpomagati:

1° Ideal služenja, kao osnovicu svako-vrednosnih poduhvata.

2° Visoko etičko ponašanje u poslovima i zanimanjima.

3° Primenu ideala služenja od svakog člana Rotara, u njegovom ličnom, poslovnom i socialnom životu.

4° Sirenje poznanstava za dobijanje prilike služenja.

5° Poštovanje vrednosti sviju korisnih poduzeća i dostojanstva svakog Rotara pri njegovom poslovanju kao prilika da služi društvu.

6° Unapredjenje sporazumevanja, dobre volje i internacionalnog mira preko svetskoga prijateljstva poslovnih i profesionalnih ljudi sjedinjeni u idealu služenja.

(Iz
„Pitanja
i
odgovori
o
rotarstvu“)

Палестина је мала земља, можда и одвећ мала с обзиром на интересовање које изазива у целом свету. Површина Палестине износи 25.483 км², а број становништва према последњој статистици је 1,035.821, од кога 41% живи у варошима и 59% по селима.

Четири најважније вароши у Палестини су: Јерусалим, као главни град, који је од општег интереса са верског, историјског и археолошког гледишта; у Јерусалиму налази се и административни апарат палестинске Владе.

На друго место долази Тел-Авив, који је некрунисана престоница Палестине, град који је још сасвим нов и у ком се највише испољава предузимљив дух модерне Палестине. Тел-Авив је постао средиште трговине, а у исто време је главни град најбогатијег краја Палестине, наиме, плантажа поморанџи.

Пет минута од Тел-Авива налази се Јафа, раније најважније трговинско место, које губи све више и више од своје важности, последица напредовања Тел-Авива.

На четврто место долази Хаифа, главни град северног дела Палестине, где се подиже и ново пристаниште, које ће вероватно бити једно од најважнијих пристаништа у Средоземном мору. Хаифа ће бити такође излазна тачка за цеви за нафту по којима ће се доводити нафта из Иргка. Осим тога биће Хаифа везана железницом са Месопотанијом и на тај начин оствариће се велики сан лорда Киченера о копненој вези између Палестине и Индије. Није потребно да и даље говорим о вероватном развоју Хаифа, јер то чине сами од себе горе наведени фактори.

Желимо ли говорити о привредном развоју Палестине, треба да имамо у виду послератну Палестину.

Пре рата, Палестина није била ништа друго но напуштена турска провинција која није била ни од каквог значаја за међународну трговину, и ако је била сан и нада многих милиона.

Турци су оставили врло слабу заоставштину у Палестини: никакво законодавство, никакву администрацију, никакве школе, једном речју ништа.

Године 1920 основана је у Палестини нова енглеска цивилна Влада која је морала све почети изнова. Разуме се само по себи да се за годину дана нису могле створити нове прилике тако да Палестина трпи још увек од старих турских закона. Али за наредних 4-5 година биће сигурно измењено цело законодавство и онда ће се Европљани лакше сналазити са законима. Осим тога енглеска Влада је много учинила и на другим пољима, нарочито на пољу школа, хигијене, јавних грађевина итд. Палестина је тако измењена и модернизована да ју данас више не би познао онај ко ју зна из времена турског режима.

Осим тога постоји још један важан фактор који доприноси развоју земље, а то је ционистичка организација која је на милионе људи и новаца донела Палестини.

„Југословенски Рошар“ доносиће у сваком броју по једно интeресантно предавање у клубовима. Моле се шајници да их дославе.

Следећи редови су извод из једног врло хиселог предавања у Р. К. — Београд.

Да би могли створити претставу о великом развоју земље, навешћемо следеће цифре о увозу у Палестину, за последње године:

	1928	1929	1932
фунти	6,966.214.—	7,444.404.—	8,120.797.—
Исто важи и за извоз, наиме:			
	1928	1929	1932
фунти	1,864.800.—	2,230.101.—	4,327.426.—

Ако упоредимо само две последње године, наиме 1931 и 1932 год., видећемо да је увоз и извоз порастао за 20%. Од колике је то важности види се најбоље из тога што је баш у то време у суседним земљама пао увоз и извоз; тако је на пример египатски увоз пао за 13% а сириски за 21%.

Треба напоменути да се Палестина у последње време претворила у психолошком и стварном погледу из објекта филантропије у објект за инвестицију капитала.

На хиљаде људи, који су раније давали своје прилоге за обнову земље само у облику милостиње, траже сада у Палестини за себе привредну базу, како би могли своју егзистенцију везати са том земљом. Услед тога Палестина није данас отаџбина само оних који тамо станују, већ и на хиљаде других који су на разне начине уложили један део свога капитала у тој земљи, али привремено, заузети својим пословима станују изван исте.

Интересантно је посматрати и прилив капитала у Палестину. Улози Англо-палестинске банке износили су крајем 1931 године, 1,600.000.— фунти, а крајем 1932 год. 2,250.000.— фунти, т.ј. 41% више.

Банка Ашрај имала је крајем 1931 године 153.000.— фунти улога, а крајем 1932 године 319.000.— фунти, т.ј. 111% више.

Ове сам банке навео само примера ради, али то исто важи и за све остале.

Главни извозни артикал палестински су поморанџе. Прошле године из Палестине је извезено 4,000.000 сандука поморанџи а производња расте из дана у дан, тако да ће за 4—5 година извоз износити око 12,000.000 сандука.

Услед опште депресије и неиздржљивог стања у многим земљама емиграција у Палестину налази се у сталном порасту. Разуме се само по себи да ће се процес развијања и даље наставити у земљи која непрестано добива на људима и на капиталу.

Пре свега треба имати у виду да се Палестина не сме ценити према њеној садашњој малој површини и према садашњем броју становништва, већ треба знати да је Палестина позвана да буде природан мост између Европе и Азије, и то не само због свог ванредног географског положаја већ и због састава свога становништва.

За Југославију су Палестина а преко ње и блиски Исток природно подручје привредне експансије. Не треба зато ништа пропустити у циљу унапређивања односа.

Пре свега Југославија може извозити у Палестину дрво за грађу, сандуке за поморанџе и стоку. Модерна трговина у главном базира се на доброј организацији и доброј информативној служби и зато треба обратити добру пажњу на ова два фактора.

У Палестини је већ основан Југословенско-палестински институт који ће вршити функцију Трговинске коморе. Исти такав Институт треба основати и у Југославији. Време је кратко, па ако Југославија не придобије за себе одмах ова тржишта, можда ће то касније бити немогуће.

Томе би много придонела и организација овдашњих извозника. Пре свега треба гледати не само на садашњицу, већ и на будућност. Постоје сви услови за јак трговински промет између Југославије и Палестине као и за јак путнички саобраћај у форми туризма итд.

Арнон Рожански

Југословенски консул у Палестини.

ПОСЕТА ГУВЕРНЕРА 66. ДИСТРИКТА
БР. РУДОЛФА ХЕРМАНА,
ЗАГРЕБАЧКОМ КЛУБУ

На 214 састанку загребачког Ротари-клуба, од 19. јуна 1933 г. председник др. ЈОЗО ПОДУЈЕ, отварајући скуп на коме су били 35 чланова и 5 гостију, наглашава да је међу присутнима стари пријатељ, сарадник и брат, гувернер 66. дистрикта (чехословачког), ротар Рудолф Херман.

Напомињући ту пријатну вест, председник је оцртао значајну личност и рад бр. Хермана у ротарству. Иза председничког топлог поздрава узео је реч уважени гост, рекавши у главном:

Dragi rotari,

Kad sam pre dva dana ušao u voz u Ausigu za Zagreb, naišao sam na jednu Čehinju iz Amerike koja prvi put dolazi u Čehoslovačku. Bila je veoma obradovana da upozna zemlju svojih otaca. Kad je u Pragu videla rodbinu morala je plakati od radosti. Danas sam ja imao isti osećaj kad sam došao kod mojih dragih prijatelja u Zagreb. Nisam bio sposoban da sastavim govor jer sam sebi rekao: „ja sam kod kuće i moje će srce progovoriti“. Dragi Joso, zahvaljujem ti na ljubaznim rečima i na poklonu Rotari-kluba Zagreb. Mi Čehoslovački rotari uvek težimo da što tešnje saradjujemo sa jugoslovenskim rotarima i ja sam pri svakoj prilici moga distrikta osetio veliku ljubav prema jugoslovenskim rotarima. Odmah posle mog povratka iz Amerike prošle godine, ja sam mislio na jedan medju-distriktni sastanak i pisao sam mome prijatelju Edi da je najpodesnije mesto Zagreb ili Bled. Kao što se iz raznih izveštaja vidi sastanak na Bledu imao je veliki uspeh.

I u toliko sam bio radosniji u koliko je bila izmedju moga prijatelja Ede i mene puna saglasnost. Njegova mesečna pisma bila su mi uvek potstrek za rad i načela po kojima sam se upravljao

О ЖИВОТ
ROTARI KLUBOVA
U JUGOSLAVIJI

kao guverner. U Čehoslovačkoj Republici, guverner samo pri svečanim prilikama (čarter ili drugim svečanostima) nosi distrikt — guvernerski lanac ali niko od mojih prethodnika nije mao tu čast i sreću da taj lanac nosi u vašem krugu.

Draga braćo, posle ovog svečanog osećanja i zajedničkog rada ja predajem ovaj lanac svome prijatelju Edi i svima njegovim naslednicima, distrikt — guvernerima Jugoslavije.

Posle ovih reči čehoslovačkog guvernera, ustaje vidno iznenadjeni i dirnut guverner Edo Marković i reče:

„Kad sam večeras polazio na ovaj naš skup, mislio sam, da ću kao član svoga kluba, samo prisustvovati dočeku našega odličnog gosta brata guvernera Herrmanna. Nijesam ni slutio, da ću u ime cjelokupnoga jugoslovenskog rotarstva imati dužnost i čast, da se zahvalim na izvanrednoj pažnji, koju našem distriktu, po svom uvaženom prvaku, ukazuju čehoslovačka braća!

Draga braćo! Rotarstvo je zajednica ljudi dobre volje i svih naroda dobre volje. Ono obuhvata gotovo vas svijet u jedno veliko i istinsko bratstvo. Ali ni rotarstvo ne isključuje specijalne kontakte. Ono ne poništava stare ljubavi, ponikle na prirodnom tlu rodbinskih veza. Kao ni u čem, ono ni tu ne nivelira, nego oplemenjuje davnašnje odnose i zadahnjuje ih svojim specifičnim duhom. — I u odnosima pojedinaca spram pojedinca i naroda spram naroda može da se voli mnogo, više i najviše. Zato i naša ljubav za opću ljudsku zajednicu ide svojim prirodnim putem, obuhvatajući najprije naše najuže zajednice, kojim neposredno služimo, pa naš narod

pa veliko pleme slavensko, pa cio krasni Bogom blagosloveni svijet, svu veliku porodicu čovječanstva. Na tom putu koji nam otvara naša srca za sve šire krugove, naši su odnosi sa braćom Čehoslovenske republike naročiti. Naše narode veže krv i sloboda koju smo zajednički stekli i koju zajednički čuvamo!

Od srca zahvaljujem bratu Herrmannu, što je iz svoje drage zemlje, preko mene, doneo u znak ljubavi svim jugoslavenskim rotarima, *gubernerski lanac*, kojim će se kao simbolom veze između naših naroda, ponositi svi moji nasljednici. Moja je želja, da ovaj znak donese najbolje inspiracije svima koji će ga nositi, da probudi sve naše najbolje latentne snage, da nas sve potakne na što intenzivniji rad. Na rotarski rad, na nasljedovanje naše čehoslovačke rotarske braće.

Oni treba da nam služe primjerom, kako se osjećaji pretvaraju u djelotvornu realnost i kako je ljubav osnovni pokretač ljudskih nastojanja, temelj međusobnih odnosa ljudi. — I svetu zajednicu naroda možemo samo održati velikom našom ljubavlju! U njoj se moramo stalno natjecati. Naročito mi! Jer otvoreno treba priznati, da je kod naše čehoslovačke braće ljubav spram nas postala sastavni dio njihova bića i da mi u tome daleko zaostajemo iza njih.

Draga braćo! Čehoslovaci su dali svijetu najsvjetliji primjer kako se gradi država na poštovanju svih gradjana, ma koje krvi, ma koje narodnosti bili! Rotari čehoslovački — kao prirodni nosioci opće ljudske misli i ideje harmonije — predali su u duhu rotarskih plemenitih težnja ove godine vodstvo svoga distrikta bratu rotaru njemačke narodnosti. Njihovo se povjerenje u potpunoj mjeri opravdalo jer se brat Herrmann svom dušom i cijelom svojom umješnošću sav posvetio unapredjenju onih

ciljeva koji su zajednički rotarstvu uopće i interesima njegova distrikta napose. Njegovim interesovanjem došlo je do ovakove izgradnje odnosa i do ovoliko saradnje između naših distrikata. I niko ne bi iskrenije poslužio misli našega bratstva — nego on služeći time i opet, indirektno, rotarskoj misli bratske saradnje — *svojoj zemlji*.

Od srca mu hvala na svemu! Njemu i svoj našoj rotarskoj braći 66. distrikta kojima, u ime 400 rotara našega distrikta, isporučujem najljepše želje i podnosim naše najtoplije osjećaje. Neka ih ponese na svoj Sjever i njima još više razbukti stari plamen ljubavi! Na zdar! (Burno odobravanje).

■

Gubernerski lanac, koji sam po sebi ima da predstavlja veze dvaju bratskih distrikata, lijepa je radnja českoga vajara rotara Anyža. Zlatni je lanac pričvršćen na plavoj vrpici, a njegove karike veže 20 malih zlatnih ploča namijenjenih grbovima i imenima gradova u kojim postoje ili će se još osnovati R. C. u našoj zemlji. U lancu visi u emalju i zlatu izradjen državni grb Jugoslavije, a ispod njega je plaketa koja predstavlja gubernerski znak. U sredini te plakete na zlatnoj su podlozi naše narodne boje u emalju, a na njima rotarski točak iz zlata i emalja. Iznad i ispod naših boja urezan je napis: Governor Rotary International 77 district. Plaketu uokviruje zlatan vijenac lipova lišća (toga slavenskog stabla), a na njenom su u dnu tri češka granata pribijena zlatnim klincima, koji predstavljaju povezanost Srba, Hrvata i Slovenaca sa Čehoslovačkim rotarima. Na poledjini plakete urezana je posveta: „Venuje Rudolf Herrmann guverner 66 distriktu Rotary International — Guvernerovi 77 distriktu Rotary International v červnu 1933.

NOVA UPRAVA BEOGRADSKOG ROTARY KLUBA

Od 1 jula je na čelu Beogradskog Rotary-kluba nova uprava. Za predsednika je izabran rot. Adolf S. Munch, predstavnik ugljokopa. Novi predsednik rodio se 18/V 1880 u Paraćinu (Srbija) kao sin fabrikanta Muncha, koji je u to vreme bio jedan od naših prvih industriskih pionira. Osnovnu je školu svršio u mestu rođenja a srednje škole učio i završio u Pragu i Beču. Trgovачku akademiju je svršio u Beču a posle toga nekoliko godina proveo na praksi po tekstilnim fabrikama u Nemačkoj.

1901 stupio je u fabriku štofova i gajtana u Paraćinu. U ovo vreme i pada prvo njegovo interesovanje za bogate naslage kamenog uglja u Istočnoj Srbiji. Tako je otpočeo iskorišćavanje i prošrenje ugljokopa „Moravac“ kod Čičevca i „Rtanj“ kod Boljevca. Interesovalo ga je ispiranje zlatnoga peska i zlatonosnoga Peka kraj Neresnice.

Za vreme balkanskih ratova bio je u sastavu Timočke armije. U svetskom ratu bio je u ropstvu u Austriji.

Posle rata odao se Munch naročito ugljokopima ali je uzimao učešća i u šećernoj, pivarskoj, mlinskoj i hemijskoj industriji. Bio je i predsednik Trbovljanskih ugljenih rudnika i drugih preduzeća a od 1919 do 1931 predsednik Udruženja rudarskih preduzeća.

Munch je peti predsednik beogradskog kluba. Pre njega su upravljali klubom rotari dr. Ferdinand Gramberg, dr. Milan Stojadinović, admiral Dragutin Prica i Steva Pavlović. Munch je jedan od onih prvih 15 članova osnivača, koji su 15 oktobra 1928 osnovali prvi klub u Jugoslaviji. Tada je još bio izabran za jednog od direktora kluba. U docnijim upravama zauzimao je ugledna mesta u odborima za primanje i klasifikaciju a danas je kao redovni i odani član kluba izabran za predsednika.

Novi potpredsednici su rotari Voja Petković, izvoznik i Sreten Obradović,

štampar. Petković je primljen u klub 1929 i on je bio jedan od retkih rotara, koji je svoju klasifikaciju umeo dostojno da predstavlja, jer je svojim stručnim referatima doprinio braći rotarima da mnoge stvari u ovoj opštoj privrednoj krizi jasnije i pravednije sagledaju.

Rotar Obradović je jedan od prvih osnivača beogradskog kluba. Njega vidimo medju onom prvom četvoricom, koji su sa Josifom Schulzom iz Praga osnovali beogradski klub. Kao predstavnik klasifikacije štamparstva stekao je za klub ogromne zasluge štampanjem svih potrebnih brošura, kalendara i izveštaja rotarskih a naročito njegovim izdanjem Starog Beograda koja gravura krase danas mnoge jugoslovenske klubove i druge prijatelje Rotarstva na strani.

Blagajnik rotar Gojko Djermanović kao i naši novi odnosno naši stari sekretari St. Koen i Josif Hrnčirž to su naši stari poznanici još od postanka kluba. Oni su svi jaki stubovi, na kojima počiva održanje i budućnost beogradskog Rotary-kluba.

U Beogradskom klubu na sednicama ovoga meseca čuli smo izveštaj sa interdistriktne konferencije na Bledu. Za učestvovanje evropske regionalne konferencije, koja će se obaviti u Lוצани meseca avgusta prijavili se kao učesnici pored novog guvernera rot. dr. Milana Stojadinovića još i rotari Stevan Koen i dr. Rinaldo Čulić. Izabran je naročiti odbor da jednom odluci pitanje o zastavicama sa grbom grada Beograda, jer se traže sa nekoliko strana. Rot. Stojadinović izveštava o učesniku u ime kluba na godišnjem skupu Esperantskih društava. Rot. dr. Stan. Pelićanović drži predavanje o današnjim odnosima među nemačkim i austrijskim rotarima. Rot. dr. Čeda Mihađlović kao novi predsednik akc. društva „Vreme“, izveštava da u tome listu listu otvara slobodnu saradnju braći rotarima o rotarskim stvarima.

На трећој седници овога месеца био је као гост г. др. Арнон Рожански југословенски конзул у Јерусалиму, који је одржао успешно предавање о Палестини. То је предавање у овом броју штампано. Рот. Славко Сиришћевић даје извештај о новооснованом клубу у Софији. То је први клуб у суседној Бугарској.

На овој седници је неочекивано предао претседник Стева Павловић претседничко достојанство новом претседнику рот. Адолфу Минху на уобичајени начин. К.

ПИТОМАЦ 77. ДИСТРИКТА РОТАРИ-КЛУБА

3. јула отпутовао је за Хаг г. Илија Пржић, доцент Београдског универзитета, као питомац 77. дистрикта Р. К. да на Хашкој Академији међународног права проведе два месеца студија међународног права.

Rotary-klub у *Zagrebu* poduzeo је једну значајну акцију rotarskog и humanog rada. Kroz неколико седница провлачило се питање о оснивању друштва за заштиту богалја, док није сад дефинитивно завршен рад на припремама. Ускоро је и почетак самог рада, на који су позвана и остала сродна друштва на сарадњу. Познато је браћи rotarима, да овакво и њему слична питања веома јако занима Rotarstvo нарочито у Америци. Сваки клуб тамо сматра за своју прву дужност да у ма ком погледу помогне deci. Ова иста мисао кренута је у београдском клубу. Једне летње седнице, одржане у Topčидеру одржао је rot. Kujundžić кратко предавање о задацима једног rotary-kluba, па је нарочито нагласо да се у Београду осећа потреба за покретом око потпомоганја и brige за недужну и богалјасту decу. S погледом на већи број појава узетости код мале dece, он је предвидјао, да ће ил ове године бити и више, па је s toga и предлагao, да се briga око такове de-

ce krene и у Београду. Али доцније није ништа више радјено у Београду. Из извештаја загребачког клуба види се јасно, да је Zagreb озбиљније shvatio ovaj pokret и привео га у дело.

Ljubljanski је клуб своју седницу од 14 јуна посветио извештајима са међудистриктног састанка о Духовима на Bledу. Опšирнији извештај donosimo на другом месту.

У *сушачком* је клубу rot. dr. Niko Bonetiћ одржао стручно предавање „О nacrtу zakона за suzbijanje polnih bolesti“. Predavanje је умножено и razaslato нашим klubovima.

Сарајевски клуб је саслушао реферат рот. д-ра Воје Бесарића о међународном конгресу трговачких комора у Бечу. Том приликом је приређивачки одбор приредио један дунч само за ротаре па је и ту др. Бесарић учествовао. Претседник бечког рот. клуба рот. Шнајдерхан позвао сву присутну браћу, да своју мисију и на овом конгресу искористе за ширење ротарских идеала. Односи међу учесницима овог конгреса, вели др. Бесаровић, постали су много интимнији оног момента, кад су се упознали као ротари. — Тражила се метода за бољу фреквенцију, па је одбачено да се узме пример из Мукденског клуба.

Ново-Садски клуб имао је на дневном реду на седници од 2/VI једну тачку, која би била вредна да се уведи и по другим клубовима, на име реферисање браће о раду по другим клубовима. Ова ротарска узајамност допринеће што јачем чвршћању Ротарства у нас. Из даљих недељних извештаја види се, да се клуб носи мишљу да установи по предлогу рот. Мајора „Новосадску седницу“, која би се посветила хуманом раду на добро заједнице.

Rotary-klub u *Varaždinu* zainteresovao se vrlo važnim pitanjem svoga grada, na ime o majstorskim ispitima mladih zanatlija i njihovom preuredjenju na bolje, i o velikom broju nezdravih i nehigijenskih stanova, gde ponajviše stanuju siromasi. Varaždin kao stari grad ima lepu istoriju za sobom i protkan je ispod zemlje raznim kanalima i hodnicima, koji su u srednjem veku služili kao veza grada sa okolinom u vreme opsade od neprijatelja. Svi ti prolazi danas su zapušteni i zagadjeni, pa je pao predlog da se o njima povede govor sa predstavnicima Opštine, kako bi se očistili i uredili. K.

У петак, 30 јуна, одржана је 125 седница *скопског* Ротари-Клуба, на којој је ликвидирана ротарска :932/33 година и од које се седнице ушло у 1933/34 годину. По ротарском обичају, тога дана је ступио у дужност овогодишњи председник г. Д-р Бран. Војиновић, управник *скопског* Народног позоришта. Примајући ту дужност, он је најердачније захвалио досадашњем председнику г. Јосифу Михаиловићу на његовом труду око унапређења *скопског* Ротари-Клуба.

У *splitskom* клубу podneo је referat rot. председник Stipanović о међудистриктном састанку на Бледу.

У *subotičkom* клубу је rot. Boschi одржао предавање „funkcija advokatskog i sudskog poziva u pravnoj državi“. Zbog važnosti ovog predavanja odlučeno је да се умножи и разошље свима клубовима.

Вуковарски клуб је одржао крајем маја интерклубски састанак са клубовима из Суботице и Осјека. Састанак је одлично прошао и на све присутне оставио пријатељски утисак. На састанку је учествовало 14 осечких, 5 суботичких ротара и један из Загреба.

Mariborski је клуб на svome последњем састанку прошлог месеца извршио промену председника. После узajamnih pozdrava i zahvala dosadašnji председnik Šlajmer postao је pastpresident a novi је postao rot. dr. Ploj, један од највидjenijih članova kluba. — Odlučeno је да се на дан 6/VII обави међуклубски састанак између Maribora, Ljubljane i osnivača kluba u Celju.

Ротари-клуб *Панчево* доделио је помоћ у дин. 500.— најбољем студенту панчевцу Хорешу. Rot. Freund реферисао је о овогодишњем стању усева а нарочито жита и кукуруза.

Osiječki је клуб имао овог месеца 5 састанака. Referisalo се о међуклубском састанку са Vukovarom. Rot. Knežević држао предавање о предлозима за решење кризе новчарства. Referiše се о међудистриктном састанку на Бледу. Treća седница је била посвећена о мерама за сузбијање просјаčenja у граду, које је покренуо у клубу rot. dr. Kaser.

PREDAJA POVELJE ŠIBENIČKOM KLUBU

Najmladji klub u jugoslovenskom rotari distriktu је onaj u Šibeniku — 15. po redu. Od strane Centrale u Čikagu on је primljen u našu међународну организацију 11. maja t.g. pod br. 3595. Svečanu predaju povelje (charter) izvršio је брат guverner Edo Marković šibeničkom клубу i to u Splitu 25 juna ove godine. Svečanost је била vrlo lepa. Bile су присутне i dame.

ADRESA NAŠEG UREDNIKA.

Urednik našeg lista i guverner dr. Stojadinović probaviće na putu, na Krfu, od 16 jula do 2 avgusta. Njegova tamošnja lična adresa biće: Hotel d'Angleterre, Corfou, (Grèce). Inače i za vreme njegovog odsustva treba upućivati pisma za uredništvo našeg lista na adresu: Karadjordjeva ul. 10, Beograd.

2-а РЕГИОНАЛНА КОНФЕРЕНЦИЈА
Р. I. ЗА ЕВРОПУ, АФРИКУ И
МАЛУ АЗИЈУ

Од 27. до 29. августа 1933 г. закључно, одржаће се у Лозани (Швајцарска) 2-а регионална конференција на којој ће узети учешћа, судећи по пријавама, знатан број ротара из нашег дистрикта, са гувернером г. др. Стојадиновићем, на челу.

Ево програма конференције:

27-ог (недеља): Почев од 20. часова увече, пријем ротара од стране Лозанског клуба и кантоналних као и општинских власти у Хотел Лозан — Паласу.

28-ог (понедељак): Пленарна седница од 9.30 часова до 12.05. Конференцију отвара у великој позоришној дворани Adrien Brandt, председник организационог комитета Конференције. Затим узима реч и жели добродошлицу ротарима Европе, Африке и Мале Азије, гувернер 54-ог дистрикта, швајцарског. После њега узимају реч претставници кантона и федеративног већа. На дневном реду су иза тога читања посланице оснивача Ротари-интернационале и посланице председника Ротари-интернационале.

Потом су разна саопштења и водећи председник г. Brandt претставља Т. S. Thomsen-а, као претседника конференције.

Главна тема је:

„Односи између европске кооперације и светске економије“. О тој теми ће расправљати ротарски претставници из разних земаља.

Од 12.30 до 14.30 — Заједнички ручак.

Од 15. часова до 16.30 ч. наставља се пленарна седница на којој се продужава дискусија о актуелној и горе наведеној теми. После дискусије је групно скупање и отвара се дискусија о професионалној, локалној и интернационалној акцији.

Ž I V O T R. I.
I Z V A N
J U G O S L A V I J E

29-ог (уторак)

Од 10 часова конференција наставља рад у великој сали Општинског позоришта града Лозане. Претседник пред крај резимира исцрпан рад и у :2.10 часова закључује конференцију.

ЈЕДНА СЕДНИЦА СОФИЈСКОГ
РОТАРИ-КЛУБА

Поводом састанка саобраћајне комисије Интербалканске конференције у Софији, одржане 15, 16 и :7 јуна ов. г. члан Ротари-клуба у Београду г. Славо Сиршчевић, генерални директор „Путника“, који је на поменутој конференцији заступао као делегат нашег туризма, био је пријатно изненађен са знањем, да је у Софији већ ступио у функцију Ротари-клуб. Добио је и позив, да присуствује редовном састанку, одржаном у елегантном седишту клуба, познатом софијском „Унион-клубу“. Како је југословенски Ротари-клуб иначе с нестрпљењем очекивао оснивање првог Ротари-клуба у Бутарској, то је г. Сиршчевић пошао радосно, жалећи притом, што југословенски ротаријанци нису били благовремено обавештени о почетку ротарства у суседном братском народу већ се сазнање препустило оваквом једном случају конференције.

Ротари-клуб у Софији успео је да већ прикупи у себи најчувеније личности Софије из пословног света и ротарских категорија. Г. Сиршчевића, као госта, поздравлио је председник клуба г. *Нетков*, досадањи бутарски посланик у Бечу, а г. Сиршчевић му се захвалио на француском, услед присуства једног Грка, поздрављајући клуб у име београдског Ротари-клуба и пожелевши што тешће везе.

Novoizabrani predsednici i tajnici 77. distrikta

(za godinu 1933/34)

Klub :	Predsednik :	Tajnik :
Beograd	Adolf Minh industrijalac, Vojvode Prolića, 15	Stevan G. Koen Kralja Petra, 50
Ljubljana	Dr. Ivan Sokolar gen. ravn. Zadrúžne gospodarske banke	Zdenko Knez Gosposvetska c. 1
Maribor	Dr. Miroslav Ploj Badlova ulica, 3	Prof. Fran Škof Trg. akademija
Novisad	Živorad Bogdanović direktor banke, Pašićeva, 24	Dr. Sima Aleksić lekar, Petra Zrniskoga, 2
Osijek	Dr. Julije Kaiser Gajevo trg 3	Rudolf Knežević Grand Hotel
Pančevo	Vasa Isailović gradonačelnik	Ing. Radivoj Predić arhitekt, Trg Kralja Aleksandra, 4
Sarajevo	Dr. Aca Babić primarius kirurg, odjel. Državne bolnice Preradovićevo, 1	Jakša Kušan vlasnik knjižare, Kralja Petra ul.
Subotica	Kosta Kapamadžija upravnik filijale Narodne Banke	Dezider Roth Generala Milojevića, 5
Split	Dane Matošić Smodlakina ulica, 15	Slavko Radić Bana Jelačića, 1
Sušak	Dr. Viktor Ružić advokat	Zvonimir Richtmann upravitelj fil. Jugosl. Udružene Banke Tomislavova, 1
Skoplje	Dr. Brana Vojinović upravnik Narodnog pozorišta	Dr. Vid. Gjurdjević sekretar Trg. Ing. Komore Vučićtrnska broj 2
Šibenik	Miloš Šupuk industrijalac. Cesta Mihe Pavlinovića	Jerko B. Vičić zamj. ravn. Gradske štedionice Varoš kuća Ilijaš
Varaždin	Dr. Ernest Krajski advokat, Trg Slobode, 10	Prof. Vladimír Deduš
Vukovar	Ing. Jovan Rogulić ekonom	Alfred Popp Kralja Petra ul. 19
Zagreb	Ing. Radovan Alaupović direktor „Acetil-a“ d.d., Boškovićevo 33	Dragan Tomljenović direktor „Juganil“ d.d., Svačićev trg, 6

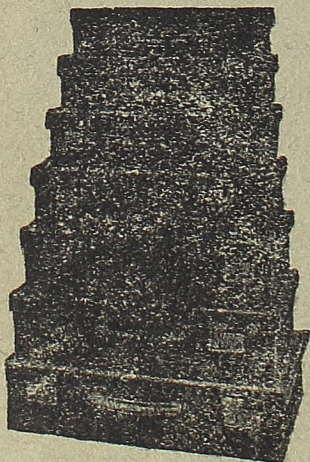
КОВНИЦА

А. Д. • БЕОГРАД

ВОЈВ. МИШИЋА БУЛЕВАР 43

прима све поруџбине
значки и осталих ро-
тарских амблема.

Предузеће за израду ко-
фера и тор-
барских из-
рађевина **МИЛАН Ј.**
СТОЈАНОВИЋ И КО.

Престолонаследников трг
(Теразије) 38, тел. 25-064

ДОМАЋА
ФАБРИКА
ОБУЋЕ

БОСТОН

БЕОГРАД

препоручује
своју првокла-
сну робу без
конкуренције.

ХОТЕЛ СРПСКИ КРАЉ

БЕОГРАД

Главни стан бео-
градског Ротари
клуба